

Enfarjoll, enfarjollar, V. *forjollar* *Enfarinador, enfarinament, enfarinar, enfarinoar, enfarinolar, enfarinosar*, V. *farina* *Enfaristolat-se, V. faristol*

ENFARJAR, maestr. 'arrebossar amb morter una paret, de primera mà, abans d'enlluir-la' (Garcia Girona, s. v.), probablement derivat d'un substantiu **farj*, modificació de *farx*, i aquest, de l'àr. *farš* 'paviment', 'capa o tongada d'una substància deixada sobre una altra'. Es tracta de l'arrel *fáraš* 'pavimentar', de la qual prové en part el cast. *alfarje* (almenys en el sentit de 'teginat'): DCEC s. v. *alfarje* II; Dozy-Eng. (110-11). En àrab tenim ben documentats *farš* «pavé» en el *Qartàs, farša* «couche, substance qui est étendue sur une autre» en Aben-al-Awwâm (Dozy, *Suppl.* II, 253), *farāš* «couche légère de boue fine qui sèche et se durcit à la surface du sol» (Kaz. III, 721). *Farš* degué donar primer *farx*, convertit en **farč* segons la normal tendència del valencià, i de *farč* s'extrauria *enfarjar*, com de *roig, enrogir*. Potser té alguna cosa d'això el men. *farjalot* «fargallón» del *Vocab. menorquí* d'Hospitaler (si bé ací hi hauria d'haver encreuament amb *mal-fargat, mal-forjat*); i fins i tot en el tort. *farjup* 'bossa o plec d'una roba de vestir que cau malament', si bé aquest només seria en qualitat de contaminació alteradora d'una combinació de *feix i gep* (potser d'una formació verbal *feix-gebar* > *fesjubar* i diferenciació *sj* > *rj*?), o més aviat de l'hispano-àrab *ḥardúbbā* 'gep' (DCEC JOROBA).

Enfarnosar, V. *farina* *Enfariolat*, deu resultar de sengles contaminacions d'*embarriolar* d'una banda amb *enfuriar* i la seva família, i d'altra banda amb *enfarjegar* *Enfarsinat*, encreuament de *farcir* (*enfarellar*) amb *fascinar* o (i també) *enfeixinar* *Enfastidiar, -tidir, enfastigar, enfastijar*, V. *fàstic* *Enfavament, enfavor, enfavassat, V. fava* *Enfebrament, enfebrar, enfebrat, enfebreir, -brir, enfebrovir, V. febre* *Enfeccionar, V. infecció (FER)* *Enfeinar, -nat, enfeinassat, V. feina (FER)* *Enfeixador, enfeixar, V. enfeixinar* *Enfeixuguir, V. feixuc (FEIX)* *Enfelarse, -elat, enfelegar-se, enfelerat, V. fel* +*Enfellar-se* eiv. V. *flama* *Enfellation, enfellonir, V. felló* *Enfeltrar, enfeltre, enfeltreït, enfeltir-se, V. feltre* *Enfembrat, V. fembra* *Enfemellada, enfemellament, enfemellar, V. femella* *Enfereir, enferèit, V. fer* *Enferestir, -tit, V. ferest* *Enferidura, enferir, V. preferir* *Enferm, enfermar, enfermer, enfermeria, enfermeat, V. ferm* *Enferotgir-se, V. ferotge (FER adj.)*

Enferotxat, eiv. 'malhumorat i mancat de delict', origen incert, però es deu haver de combinar amb el mall. popular *tenir ferotxes* (Palma, *AlcM*) per al qui en temps de fred va vestit amb roba prima, com si tingués calor: sembla que tots dos siguin mossarabismes, de FERÒCES 'ferotges', que per una banda s'aplicà a la persona esquerpa i amb cara de pocs amics (d'on 'malhumorat') i de l'altra a la d'aïres provocatiu i desafiadors.

+*Enferregar*, 'mig-paralitzar(se) un organisme, o el funcionament d'una cosa', *enferrar, enferriar, enfernis, enferriassar, -riujar-se, V. ferro* *Enfervorir, V. fervor* *Enfetgegar-se, enfetgegat, V. fetge* (no sols no vénen del poc conegut *petgegat*, sinó que si aquest realment existís fóra evident contaminació d'*afetgegat* per *pitjat*) *Enfetillat, V. fetiller* *Enfetjat, V. fetge* *Enfeudació, enfeudar, V. feu* *Enfigar, enfigassament, enfigassar, enfigatzat, V. figa* *Enfila, enfilació, enfilada, enfiladís, enfilador, enfiladura, enfilall, enfilament, enfilat, enfilat, enfilatada, enfilerada, enlerar, enfiloi, enfilosar, V. fil*

Enfilostrat-se deu ser *enfilolar*, en sentit figurat i alterat fonèticament per *enfilat-se*

Enfillat: el que és conegut no sols a Girona, sinó molt generalment en el Princ., més que del pare, és dir «mare *enfillada*, no mor *enfitada*» (sentit molts cops des de c. 1915)

Enfinestrar, V. finestra *Enfirmat*, potser alteració de *fimbrar* i el seu grup per contaminació de *fermar* *Enfis, enfissar, V. fiçar*

Enfistolar, V. fistola *Enjit, enjitada, enjitadura, enfitament, enfitapobres, enfitar, V. fita* *Enfiter* 'ricí', és també derivat d'*enfit* perquè l'oli del ricí,

usat com a purgant, s'usa especialment per curar els enfitats *Enfiterar-se, V. fiter (FITA)* *Enfitorar, V. fitora* *Enfitós, V. enfitar (FITA)* *Enflairar, V. flairar* *Enflaquiment, enflaquir, V. flac* *Enflautat*, alteració d'*inflatat* (FATU) per influència de *flauta*

Enflitja, V. inflar *Enflocadura, enflocallar, enflocament, enflocar, -cat, V. floc*

ENFLONC, 'cordatge molt fort que baixa arrambat al llarg de l'arbre mestre fins a l'antena', abans *flonc*, del mateix origen que el prov. *floun*, it. ant. *fionco* (més tard *jonco*), genov. ant. *xuncu*, tots els quals suposen una base fonètica FLONC, d'etimologia obscura; es podria imaginar que vingui del gr. *ἐφολλκόν* 'que atrau, que estira cap a nosaltres', perquè l'enflonc serveix per fer baixar o hissar l'antena, però caldria admetre que sofrí la influència d'una sèrie de mots romànics (*flanc, flaó, jonc, ll. fulcrum*) que n'alterarien les diverses variants. □ 1.ª doc.: *flaonch* 1352, *flonch* 1354, etc.; genovès antic *xunchu* 1246.

«Vetas de *flaonchs* --- *flaonch*» en doc. de Mallorca de 1352, i més avall encara *veta de flaonch* (en Rubió i Lluç, *Diplomatari de l'Orient Català*, pp. 267, 269); l'any 1354: «talles de *flonchs* de dues ulls --- vetes de *flonchs*» en un inv. de les Drassanes de Barcelona (Bofarull, *Antiga Marina Cat.*, 78; *Jal, Gloss.*

Nautique, s. v. veta de flonchs). En un contracte d'at de Cotlliure, de 1391, es constata que hi ha en un lleny «arbre de proa major ab cinc costers per banda, dos amans de cànem ab dos *flons* d'erba ---»: així llegí Alart (*InvLC*) i ell mateix deu ser el qui comunicà a *Jal* aquesta cita (que la dona reduïda als 9 mots darrers en la seva obra, s. v. *lembus*, p. 920), però em sembla clar que va llegir malament *derba* en lloc de

darbe o sigui d'*arbre*,¹